

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg mistænker ikke domstolene for at være gumstempler, jeg mistænker ikke politiet for at være overfladiske, men jeg appellerer blot til partier, der normalt hylder den personlige frihed, boligens ukrænkelighed og privatlivets fred højt, om at sige, at her har vi et indgreb i den personlige frihed, i korrespondance, e-mails osv., hvor hemmelig ransagning er den mest indgribende handling, som politiet kan foretage over for den enkelte person. Og det er selvfølgelig personer, som ikke er dømt, men som i princippet er uskyldige.

Derfor er det et indgreb, man skal omgås med stor varsomhed, og sådan vil jeg fortolke fru Birthe Rønn Hornbechs bemærkning. Derfor vil jeg gerne endnu en gang appellere både til fru Birthe Rønn Hornbech og til justitsministeren om at lytte til de indvendinger, der har været, og være med til at give os tid i Retsudvalget til at vurdere, om denne her bestemmelse i virkeligheden er lidt for vidtgående, eller om vi kan præcisere den yderligere for dermed at mindske gråzonen og mindske usikkerhedsfølelsen i befolkningen over, hvilke beføjelser politiet nu får.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Med det kendskab, jeg har til den danske straffetspleje – og det er jo et ret vidtgående kendskab i min høje alder – må jeg sige, at jeg slet ikke kan få ind på nethinden, at det her bare blev sådan masseransagninger, domstolene nogen sinde ville gå med til.

Jeg kan betro fru Elisabeth Arnold, at det er ret så vanskeligt at komme i retten og få den slags kendelser, man skal kunne sine ting, og man skal kunne begrunde, hvorfor det er nødvendigt. Man skal også kunne begrunde, hvorfor man har brug for flere ransagninger inden for samme kendelse.

Men jeg synes, det er helt rimeligt, at vi holder meget øje med det. Jeg er ikke i tvivl om, at der vil komme nogle principielle kendelser, som vi kan læse i Ugeskrift for Retsvæsen, og ellers kan justitsministeren forsyne os med retspraksis, det er der ingen problemer i. Men danske domstole er altså ikke opdraget et eller andet sted i Langbortistan.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det er fuldstændig unødvendigt af fru Birthe Rønn Hornbech at sige, at danske domstole arbejder grundigt, og at politiet er veluddannet, det skulle så sandelig også bare mangle andet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det sat på plads.

Fru Line Barfod som ordfører.

Kl. 14.25

Line Barfod (EL):

Vi er alle enige om, at terrorisme er en modbydelig forbrydelse og skal bekæmpes. Det, som vi diskuterer, er, hvordan man bedst bekæmper den, og hvordan vi sikrer, at den lovgivning, vi indfører for at bekæmpe terrorisme, ikke får for mange bivirkninger.

Grundlæggende kan man sige, at når man ønsker at bekæmpe forbrydelser, er der to vidt forskellige måder at gøre det på.

Den ene handler om kontrol, overvågning og hårdere straffe, og den anden handler om åbenhed, demokrati og forebyggelse. Som regel prøver man at bruge noget af begge dele, og spørgsmålet er så, hvor man lander henne i midtpunktet mellem de to måder at gøre det på.

Det, som er med i forslaget, vi behandler her i dag, handler kun om mere kontrol, mere overvågning og hårdere straffe, og desværre ser det ikke ud til, at der samtidig iværksættes andre initiativer, som kunne forebygge terrorismen, og som kunne sikre, at vi får mere demokrati.

Tværtimod, skæres der – som også flere andre har været inde på – i det forslag, der ligger til finanslov, ned på det forebyggende arbejde, der skæres ned på støtten til demokrati, både i forhold til ulandsbistand og i forhold til herhjemme, hvor der skæres ned på socialt arbejde, og på en række områder skæres der ned på det kriminalpræventive arbejde. Der skæres ned på det sociale område generelt.

Vi håber, at der igen bliver mulighed for at lave forebyggende arbejde, og at det trods alt kan lykkes også at gøre noget for at forebygge, og at Danmark kan være med til, at man også udeomkring i verden satser på at forebygge terrorisme, at vi kan være med til at uddanne konfliktmæglere, fredsforskere og andre, der kan prøve at løse de konflikter rundtomkring i verden, der giver grobund for de forfærdelige terrorhandling.